

BRĪVĪBA KRISTŪ

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom.8:1-17.

ATMIŅAS PANTS:

„Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekādas pazudināšanas.”
(Rom.8:1)

Vēstules romiešiem 8.nodaļa ir Pāvila atbilde 7.nodaļai, kur Pāvils runā par izmisumu, neizdošanos un nosodījumu. 8.nodaļā nosodījums ir izzudis, tā vietā nākot brīvībai un uzvarai Jēzū Kristū.

7.nodaļā Pāvils rakstīja, ka, atsakoties pieņemt Jēzu Kristu, jūs piedzīvosiet 7.nodaļā aprakstīto nožēlojamo pieredzi. Jūs kļūsiat par grēka vergiem, nespēsiet darīt, ko paši vēlētos. Vēstules romiešiem 8.nodaļā viņš apgalvo, ka Jēzus Kristus piedāvā atpestīšanu no grēka un brīvību darīt tos labos darbus, kurus vēlaties veikt, bet kurus Jūsu miesa neļauj darīt.

Pāvils turpina, paskaidrojot, ka šī brīvība tika nopirkta par bezgala lielu maksu. Dieva Dēls Kristus pieņēma cilvēciskumu, jo tas bija vienīgais veids, kā Viņš varēja ar mums saprasties, kļūt par nevainojamu piemēru un aizvietotāju, kurš mūsu vietā nomirtu. Viņš ieradās „miesas veidā un grēka dēļ” (3.p.). Tā rezultātā mūsos iespējams piepildīt tainās bauslības prasības (4.p.). Citiem vārdiem sakot, Kristus padarīja iespējamu uzvaru pār grēku un pozitīvo bauslības prasību izpildi.

Sakarā ar ierobežoto apjomu, izskatīsim vien pirmos septiņpadsmit 8.nodaļas pantus. Ja ir brīvs laiks, izlasiet arī pārējo nodaļu, kurā atrodamai vairāki brīnišķīgi Dieva mīlestības iedrošinājumi. Šie panti mums norāda uz cerību, kas mums kā īpašiem ļaudīm ir pieejama.

Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 28.augustā.

BEZ PAZUDINĀŠANAS

„Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekādas pazudināšanas.” (Rom.8:1) Ko nozīmē „nekādas pazudināšanas”? Pazudināšana no kā? Kādēļ tā ir laba ziņa?

Pāvila darbos bieži lietota frāze „Kristū Jēzū”. Būt Kristū Jēzū nozīmē, ka cilvēks ir pieņēmis Kristu kā personīgo Glābēju. Cilvēks Viņam pilnībā uzticas un ir nolēmis dzīvot pēc Kristus piemēra. Rezultātā veidojas tuvas, personīgas attiecības ar Kristu.

Frāze „Kristū Jēzū” tiek pretstatīta „miesai”. Tā tiek pretstatīta arī 7.nodaļā aprakstītajai pieredzei, kur Pāvils apraksta cilvēka pieredzēto pirms pakļaušanās Kristum, – kamēr cilvēks vēl ir grēka vergs. Šis cilvēks ir pazudināts nāvei. Viņš kalpo „grēka bauslībai” (23.,25.p.). Šis cilvēks ir šausmīgā stāvoklī (24.p.).

Bet tad šis cilvēks pakļaujas Jēzum, viņa attiecības ar Dievu uzreiz tiek izmainītas. Šis cilvēks, iepriekš nosodīts kā likumpārkāpējs, tagad Dieva priekšā ir nevainojams, it kā nekad nebūtu grēkojis, jo šo cilvēku pilnībā nosedz Jēzus Kristus taisnīgums. Vairs nav pazudināšanas, taču ne šī cilvēka nevainības, bezgrēcības vai nopelnītas mūžīgās dzīvības dēļ (jo viņš to nav pelnījis!), bet gan Jēzus nevainojamās dzīves dēļ, kas aizvieto šī cilvēka dzīvi; tādējādi vairs nav „nekādas pazudināšanas.”

Bet labā vēsts ar to vis nebeidzas.

Kas cilvēku atbrīvo no grēka verdzības? Rom.8:2. _____

Frāze „dzīvības Gara bauslība Kristū Jēzū” nozīmē Kristus cilvēces glābšanas plānu pretstatā 7.nodaļā aprakstītajai nāves un grēka bauslībai, kas ir kā grēka valdīšanas pamats un kura rezultāts ir nāve. Turpretī Kristus bauslība sniedz dzīvību un brīvību.

„Ikvienu dvēsele, kas atsakās nodoties Dievam, ir citas varas kontrolē. Tā nepieder pati sev. Cilvēks gan var runāt par brīvību, tomēr viņš atrodas visnožēlojamākajā verdzībā. (..) Glaimodams sev ar domu, ka rikojas pēc sava prāta, cilvēks īstenībā paklausa tumsības valdnieka gribai. Kristus nāca salauzt un noņemt grēka verdzības važas no dvēseles.” (Elena Vaīta, „Laikmetu ilgas”, 381.lpp.) Vai Jūs esat vergs, vai arī esat atradis brīvību Kristū? Kā varat būt par to pārliecināti?

KO BAUSLĪBA NEVARĒJA PAVEIKT

Lai cik laba būtu „bauslība” (ceremoniālā bauslība, morāles bauslība vai pat abas), tā mūsu labā nevar paveikt to, kas mums visvairāk nepieciešams, – nodrošināt glābšanu, atpestīt mūs no grēka izraisītās nolemības un nāves. Tam mums ir nepieciešams Jēzus.

Izlasiet Rom.8:3,4. Ko Kristus izdarīja tādu, ko bauslība jau pēc savas būtības nevar paveikt? _____

Dievs nodrošināja pretsparu, nosūtot Savu Dēlu kā cilvēku uz šīs zemes un “grēku, kas bija miesā, pazudinot uz nāvi”. Kristus inkarnācija bija būtisks glābšanas plāna solis. Ir pareizi uzsvērt Krusta nozīmi, tomēr glābšanas plāna ietvaros ļoti svarīga bija arī Kristus iemiesošanās cilvēka „grēcīgajā miesā”.

Pateicoties tam, ka Dievs uz zemes sūtīja Kristu, mums ir iespēja izpildīt bauslības taisnās prasības, pareizi rīkoties saskaņā ar bauslību. Esot „padotiem bauslībai” (Rom.6:14), tas bija neiespējami; Kristū viss ir iespējams.

Tomēr jāatceras, ka bauslības prasību pildīšana nenodrošina glābšanu. Tas nekad nav bijis glābšanas priekšnosacījums. Tas nozīmē dzīvot, paļaujoties uz Dieva vadību; tas nozīmē paklausības dzīvi, kurā esam „savu miesu krustā situši līdz ar kaislībām un iekārošanām” (Gal.5:24), dzīvi, kurā atspoguļojam Kristus raksturu.

Vārds „miesa” 4.pantā norāda uz neatjaunoto cilvēku, pirms vai pēc atgriešanās. Dzīvot miesai nozīmē būt savtīgu alku un vēlmju vadītam.

Turpretī dzīvot Garā nozīmē pildīt bauslības taisnās prasības. Šīs prasības varam pildīt vienīgi ar Svētā Gara palīdzību. Brīvība pildīt bauslības prasības rodama vienīgi Kristū Jēzū. Grēka vergam nav iespējams darīt labu, kaut arī viņš to vēlētos (skat. Rom.7:15,18).

Kā Jums sokas bauslības pildīšanā? Nerunājot par glābšanas nopelnīšanu ar bauslību, vai Jūsu dzīvē ir piepildīts bauslības taisnīgums? Ja nē, kādēļ? Kādus nožēlojamus aizbildinājumus Jūs izmantojat, lai attaisnotu savu uzvedību? _____

MIESA PRET GARU

„Jo miesas cilvēki tiecas pēc miesas lietām, bet Gara cilvēki pēc Gara lietām. Miesas tieksme ved nāvē, bet Gara tieksme – uz dzīvību un mieru.” (Rom.8:5,6)
Pārdomājiet šo tekstu. Kāda vienkārša patiesība šeit atklāta? Kas te rakstīts par to, kā katram būtu jādzīvo? _____

Vārds „pēc” šeit nozīmē „saskaņā ar” (tulkojums no grieķu vārda „kata”). Viena cilvēku grupa apņemas apmierināt dabīgās dziņas; otra grupa apņemas dzīvot saskaņā ar Gara lietām, sekot Viņa vadībai. Tā kā rīcību nosaka prāts, abas grupas dzīvo un rīkojas atšķirīgi.

Ko nespēj paveikt miesiskais prāts? Rom.8:7,8. _____

Pakļauties miesas dziņām un alkām nozīmē dzīvot ienaidā ar Dievu. Šādam cilvēkam neinteresē Dieva griba. Šāds cilvēks pat var pret Dievu sacelties, atklāti noniecinot Viņa bauslību.

Pāvils vēlējies īpaši uzsvērt, ka bez Kristus ir neiespējami pildīt Dieva bauslību. Pāvils šo tēmu vairākkārt atkārtot: neatkarīgi no cilvēka pūliņiem, bez Kristus neviens nevar paklausīt bauslībai.

Pāvila īpašais mērķis bija pārliecināt jūdus, ka tiem nepieciešams kas vairāk par viņu Toru (bauslību). Ar savu uzvedību un rīcību viņi pierādīja, ka, par spīti tiem nodrošinātajai dievišķajai atklāsmei, viņi bija vainīgi tajos pašos grēkos kā pagāni (Rom.2). Tā visa būtība bija, ka viņiem nepieciešams Mesija. Bez Mesijas viņi bija grēki vergi, bez izredzēm no šī gūsta izbēgt.

Tā bija Pāvila atbilde jūdiem, kuri nespēja saprast, ka ar Dieva doto Vecajā Derībā vairs glābšanai nepietika. Pāvils atzina, ka tas, ko viņi darīja līdz šim, bija labi, bet viņiem vajadzēja arī pieņemt Mesiju.

Pārdomājiet savas pēdējās 24 stundas. Vai Jūsu rīcība atbilda Garam vai miesai? Ko šī atbilde par Jums liecina? Ja tā bija miesīga, kas būtu jāmaina un kā to paveikt? _____

GARS MŪSOS

Pāvils šo tēmu turpina, pretstatot cilvēku dzīvesveida iespējas: dzīvot saskaņā ar Garu, tas ir, ar Dieva Svēto Garu, kas mums apsolīts, vai arī saskaņā ar savu grēcīgo un miesīgo dabu. Vienas izvēles rezultāts ir mūžīgā dzīvība, bet otras – mūžīga nāve. Vidusceļa nav. Jēzus sacīja: „Kas nav ar Mani, tas ir pret Mani, un, kas ar Mani nesakrāj, tas izkaisa.” (Mat.12:30) Šo rakstvietu pārprast nav iespējams, viss ir skaidri pateikts.

Izlasiet Rom.8:9-14. Kas tiek apsolīts tiem, kas sevi pilnībā ziedo Kristum? ___

Miesīga dzīve tiek pretstatīta dzīvei Garā. Dzīvi Garā kontrolē Dieva Gars – Svētais Gars. Šajā nodaļā Viņš tiek dēvēts par Kristus Garu. Ar to, visticamāk, domāts, ka Viņš ir Kristus pārstāvis, caur kuru Kristus mājā ticīgajā cilvēkā (9.,10.p.).

Pāvils šajās rakstvietās atkal piemin tēlu, kas minēts arī Rom.6:1-11. Tēlaini izsakoties, kristībā tiek iznīcināta „grēka miesa” – miesa, kas kalpoja grēkam. „Miesas tieksme ved nāvē, bet Gara tieksme – uz dzīvību un mieru.” (6.p.) Bet, tāpat kā kristībā, ir ne tikai apbedīšana, bet arī augšāmcelšanās, līdz ar to kristītais cilvēks tiek augšāmcelts jaunai dzīvei. Tas nozīmē nāvi vecajai dzīvei, un tā ir izvēle, kas katram jāz dara ik dienas, katru brīdi. Dievs neiznīcina cilvēka brīvību. Grēkot iespējams pat pēc tam, kad vecā grēka dzīve ir iznīcināta. Pāvils Kolosas draudzei rakstīja: „Tāpēc nonāvējiet sevī to, kas pieder zemei: netiklību, nešķīstību, kaisli, ļauno iekāri un mantkārību; tā ir elku kalpība.” (Kol.3:5)

Tādējādi cīņa ar grēku turpināsies arī pēc atgriešanās. Atšķirība ir tajā, ka cilvēkam, kurā māj Gars, ir pieejams dievišķs spēks gūt uzvaru. Tā kā cilvēks tik brīnumainā veidā ir atbrīvots no grēka vergtūra, viņa pienākums ir grēkam vairs nekalpot.

Pārdomājiet atziņu, ka mūsos, ja vien ļausimies, mājos tas pats Dieva Gars, kurš Jēzu augšāmcelā no nāves. Mums ir pieejams tik varens spēks! Kas mūs attur to pilnībā pieņemt? _____

ADOPCIJA PRET GŪSTU

Kā Pāvils apraksta jaunās attiecības Kristū? Rom.8:15. Kāda cerība tiek piedāvāta? Kā to īstenot savā dzīvē? _____

Jaunās attiecības raksturotas kā brīvība no bailēm. Vergs atrodas gūstā. Viņš dzīvo ar pastāvīgām bailēm no sava kunga. Par ilgajiem verdzības gadiem viņš nesaņem atalgojumu.

Tiem, kas pieņem Jēzu Kristu, dzīve ir citādāka. Pirmkārt, cilvēks kalpo brīvprātīgi. Otrkārt, viņš kalpo bez bailēm, jo „pilnīgā mīlestība aizdzen bailes” (1.Jāņa 4:18) Treškārt, Dievs viņu adoptē un viņš kļūst par bezgalīgas bagātības mantinieku.

„Grēka gūsts radies, cilvēkam saviem spēkiem cenšoties dzīvot saskaņā ar reliģijas likumiem, cenšoties piepildīt bauslības prasības. Nonākot Ābrahāma derībā, mums ir cerība, jo tā ir žēlastības derība ticībā Jēzum Kristum.” (Elena Vaita, „SDA Bībeles komentāri”, 6.sēj., 1077.lpp.)

Kas rada pārlicību, ka Dievs mūs patiesi ir pieņēmis kā Savus bērnus? Rom. 8:16. _____

Šo pieņemšanu apstiprina iekšējā Gara liecība. Lai gan nav droši paļauties vienīgi uz izjūtām, tie, kuri pēc labākās saprašanas sekojuši Vārda gaismai, dzirdēs iekšēju patiesu balsi, iedrošinot, ka viņi ir pieņemti kā Dieva bērni.

Patiesi, Rom.8:17 rakstīts, ka esam mantinieki; tas nozīmē, ka esam Dieva ģimenes locekļi, un kā Viņa bērni, mantinieki, no sava Tēva saņemam brīnišķīgu mantojumu. To nevar nopelnīt; mēs to saņemam, pateicoties jaunajam statusam attiecībās ar Dievu, ko iegūstam Viņa žēlastībā, kas mums ir pieejama Jēzus nāves dēļ mūsu labā.

Cik tuvas ir Jūsu attiecības ar Kungu? Vai Jūs Viņu patiesi pazīstat vai arī tikai zināt par Viņu? Kādas izmaiņas dzīvē būtu jāveic, lai ar Radītāju un Glābēju izveidotu ciešākas attiecības? Kas Jūs attur? Kādēļ? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā „Lielā Cīņa” izlasiet nodaļu „Vēlākie angļu reformatori” (220. lpp.), grāmatā „Laikmetu ilgās” izlasiet nodaļas „Kristības” (75.lpp.), „Kapernaumā” (197. lpp.) un „Jūsu sirdis lai neizbīstas” (548.lpp.), bet grāmatā „Kristus līdzības” – „Līdzīga raugam” (52.lpp.).

„Glābšanas plāns ticīgajiem uz šīs zemes nepiedāvā dzīvi bez ciešanām un pārbaudījumiem. Tieši pretēji, ticīgie tiek aicināti sekot Kristum pa sevis noliegšanas un apsmiekla ceļu. (..) Tieši šādos pārbaudījumos un vajāšanās Dieva bērnos tiek radīts un atklāts Kristus raksturs. (..) Daloties Kristus ciešanās, mēs tiekam audzināti, disciplinēti un sagatavoti ņemt dalību mūžības varenībā.” („SDA Bībeles komentāri”, 6.sēj., 568.,569.lpp.)

„Tā ķēde, kas nāk no Dieva troņa, ir pietiekami gara, lai aizsniegtu visdziļākās aizas. Kristus no samaitātības bezdibeņa spēj izcelt pat visgrēcīgāko cilvēku un panākt, lai viņš kļūtu par Dieva bērnu, nemirstības mantojuma mantinieku.” (Elena Vaita, „Liecības draudzei”, 7.sēj., 229.lpp.)

„Visu debesu pielūgtais ieradās uz šīs zemes, lai pieņemtu cilvēka dabu, kritušajiem eņģeļiem un nekritušo pasaulu iedzīvotājiem par liecību, ka, pateicoties nodrošinātajai dievišķajai palīdzībai, katrs var iet pa Dieva bauslības paklausības ceļu. (..) Mūsu Glābējs par mums ir samaksājis izpirkuma maksu. Nevienam nav jāpaliek Sātana gūstā. Kristus ir pieejams kā visuvarētais palīgs.” (Elena Vaita, “Izmeklētās vēstis”, 1.sēj., 309.lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

1. Vēlreiz pārlasiet piektdienas lasījumā minētos Elenas Vaitas citātus? Kāda cerība tajos atainota? Kā šos uzvaras apsolījumus varētu īstenot savā dzīvē? Kādēļ, par spīti Kristū piedāvātajām bagātībām, mēs turpinām dzīvot nepilnīgu dzīvi?

2. Miniet piemērus, kā praktiski ikdienas dzīvē dzīvot Garā? (Skat. Rom.8:5.) Ko tas nozīmē? Ko Gars vēlas? Kas no tā, ko lasāt, skatāties vai par ko domājat, sarežģī to sasniegt arī savā dzīvē?

3. Pārdomājiet atziņu, ka lielajā cīņā varam nostāties tikai vienā pusē, ka vidusceļa nav. Kāda ir šī nemainīgā fakta nozīme? Kā šīs nozīmīgās patiesības apzināšanās ietekmē pat vismazākās izvēles mūsu dzīvē?